

Het belang van je plaats in je gezin van herkomst

Met mijn zoon is het zo lastig communiceren vertelde een vriend me pas geleden, hij is zo ongelooflijk eigenwijs en wil alleen zijn eigen manier van doen accepteren en zijn eigen opvattingen aan anderen opdringen en geeft geen tijd of aandacht aan de opvattingen en manieren van doen van anderen. Het is zo lastig ik heb de relatie met hem even op pauze gezet want ik word er zo moe van.

Of die moeder die tegen me klaagt dat haar dochter zich in alles afzet tegen haar, ze wil alles anders, ze aanvaardt geen enkel advies van mij of het nu om een kledingstuk gaat of om wat ze eet, laat staan dat ze zich iets aantrekt van mijn advies om een bepaalde opleiding te gaan doen. Het is een en al afweer...zo lastig....

De afgelopen tijd word ik er op allerlei manier mee geconfronteerd dat de samenstelling van een gezin niet zomaar een samenraapsel is en al zeker geen toeval bevat. Ik zie steeds beter dat de rangorde heel veel betekenis heeft en dat elk kind een specifieke belangrijke plaats inneemt in het gezin. Elke plaats is anders, een oudste kind heeft een andere rol dan een jongste kind, ook al wil het jongste kind soms trachten de plaats van het oudste kind in te nemen. In de energie kan dit niet. Elke plek heeft zijn eigen taken en opdrachten. In het boek 'de verborgen dynamiek van familiebanden' van Bert Hellinger kun je dit heel duidelijk lezen.

Hoe belangrijk de plaats is in het gezin kun je ook lezen in het boek de 'familiefontein' van Els van Stein. Dan pas begrijp je hoe belangrijk het is dat elk kind zijn of haar ouders de plaats geeft die hen toekomt, namelijk 'boven' hen, ongeacht of de ouders 'goede' ouders waren voor dat kind, of zelfs of ze al dan niet aanwezig waren.

Het is evengoed belangrijk dat de kinderen elkaar de plaatsen gunnen die bij hen horen. Je kunt alleen maar goed functioneren en gelukkig worden als je je eigen plaats ten volle inneemt en de anderen in het gezin- ouders- broers en zussen- hun plaats ten volle toekent. Het niet toekennen van de juiste plaats kan allerlei vervelende gevolgen hebben die veel verstrekkender zijn dan je op het eerste gezicht denkt. Het overnemen van taken en rollen die bij een ander horen kan je leven op een negatieve manier beïnvloeden. Familieopstellingen laten dat vaak zien en je ziet een directe verandering plaats vinden als de familie 'juist' wordt opgesteld. Het effect op de familie is merkbaar zelfs al waren alle deelnemers aan de opstelling vreemden. Energetisch wordt dan alles in balans gebracht.

<https://www.bndestem.nl/overig/de-plaats-in-het-gezin-kan-veel-verklaren~a52691bc/?referrer=https://www.bing.com/>

Een van de dingen die een heel belangrijke rol spelen is de taak die elk kind op zich neemt in de relatie naar de ouders. Het oudste kind is altijd het kind van de vader, en het tweede kind is altijd het kind van de moeder. Dat wil niet zeggen dat de vader en het oudste kind een fantastische band hebben, soms wel, vaak juist niet. Hetzelfde geldt voor het tweede kind en de moeder. Want wat dat oudste kind voor de vader komt doen en dat tweede kind voor de moeder is spiegelen. Het kind laat in zijn of haar gedrag zien en voelen welke dingen jij als ouder nog hebt te leren, te ontwikkelen, aan te kijken, op te lossen. Het kind komt je er als het ware aan herinneren dat je bepaalde zaken nog niet hebt aangepakt. Vaak doet dat kind datgene wat de ouder zelf ook doet. Meestal op een totaal andere manier waardoor je het niet direct ziet, en vaak moet je erg goed kijken om te kunnen zien waar het in de kern om gaat. Het is de kunst om dat te herkennen. Meestal is het gedrag wat je als ouder stoort. Het irriteert je en frustrereert je soms. Waarom? Omdat het iets van jou is, het is ofwel iets wat je in jezelf niet onder ogen wil zien, ofwel iets wat je nog niet hebt ontwikkeld in jezelf. Herken het gedrag in je kind wat van jou is. Erken het en los het in jezelf op, en je zult zien dan is het ook in het kind opgelost. Veel van de problemen die kinderen hebben zijn op te lossen door de ouders wanneer die hun eigen onopgeloste problemen aankijken en oplossen.

'Kinderen struikelen meestal over de stenen die hun ouders hebben laten liggen'.

Voor veel mensen zal dit cru en onaanvaardbaar lijken. Maar wat hij doet dat heb ik nooit gedaan! Roept men dan al direct. Nee waarschijnlijk niet op de manier waarop hij het doet, maar kijk eens goed naar dat gedrag, zonder te oordelen. Kijk eens goed en kijk eens bij jezelf naar binnen. Weet je zeker dat je het gedrag in de kern niet herkent? Weet je zeker dat het kind je niet een spiegel voorhoudt om iets te doen aan een kwestie van jezelf die je hebt laten liggen?

Het vergt moed en eerlijkheid om zo naar jezelf te durven kijken. Het is niet simpel om het oordeel over je kind los te laten, en in het gedrag wat je zo irriteert je eigen stukje op te sporen. Het is veel gemakkelijker een oordeel over het kind te hebben. Overigens worden de spiegels sterker en krachtiger naarmate het kind ouder wordt. Een klein kind laat kleine boodschappen vallen voor jou. En volwassen kind kan je forse berichten geven. Berichten die je raken en die hevig zijn.

Soms laat het kind exact zien wat jij zelf doet. Zoals die kennis die laatst vertelde dat haar oudste dochter een heel sociaal meisje was geworden en de tweede dochter integendeel heel asociaal. Ik ken haar kinderen niet en

kan dus niet beoordelen of het juist is wat ze zegt, maar haar ken ik al een tijdje en dat het tweede kind laat zien wat ze zelf jarenlang deed, - weliswaar op een andere wijze- is een ding wat zeker is. Zij ziet het verband nog niet, maar in haar ogen trekt haar tweede dochter zich weinig aan van het gezin. Zij neemt contact op als ze zin heeft of als ze iets nodig heeft. Leeft niet mee als er iets gebeurt in het gezin, is vooral met zichzelf bezig. Haar moeder, mijn kennisje was altijd precies zo, van haar ging ook nooit betrokkenheid uit naar haar gezin van herkomst, haar broers en zussen hoorden haar ook zelden als er iets gaande was, of er moest een belang van haarzelf spelen. Zij koos ook altijd voor zichzelf en haar belangen en liet haar dochters soms aan hun lot over als zij iets wilde doen wat ze graag deed. Ze was bv lid van een club die brocantes organiseerden, en vide greniers afliepen, die eindigden vaak in gezellige etentjes met alle leden, die laat eindigden en natuurlijk meestal in de weekends plaats vonden. De ouders waren dan beiden op deze feestjes te vinden en de meisjes moesten zichzelf vermaken, soms logeerden ze bij anderen vaak waren ze gewoon thuis. De ouders hadden dan geen tijd voor hun kinderen, die toen nog jong waren.

Nu laat haar kind (het tweede kind) zien wat de moeder deed en waarschijnlijk (ook dat kan ik niet goed beoordelen) nog steeds doet. Haar eigen belangen altijd vooropstellen. De moeder kijkt als het ware in de spiegel.

Prachtig om te beseffen hoe alles in elkaar grijpt, hoe alles energetisch klopt. Hoe elk deeltje van elk geheel zijn eigen taak en functie heeft.

Juni 2021